

וקול זה שמע ישראל, שבו (חזקאל א) ואשמע את קול בונפיים. וזה יהונ"ה שהוא קול, שישוא לקבב' שכינה בתקלה בחשאי, שהוא דברו, שבו אדרני שפתמי תפוח, כל האבירים פותחים קלם את בונפיים ברם"ח תפוח, שהם בארבע פרשיות קריית שמע, שבהן יורד הקול.

ובשורך, כמה צפירים מצפיפות לו בכמה מני נזון, קלם על איברי הגוף, שהם ענפי האילן. ובכל גוףינו כל איבר, ששם דיבור הczpor, שהיא אדרני, בכל ענף נמצאה פתווחה לבעה. אדרני שפתמי תפוח, הוא תפוח אליו בתפלת העמידה - אין איבר ממשאים ארבעים ושמונה איברי השכינה שלא פתחו לקבלו, ורקן נקראת שיחת מלאכי השרת. והוא צפוך עופות, שהם נשמות שגורות באבירים. היא שיחת דקלים, שהם ענפי האילן.

ובאותו הזמן שיורד יהונ"ה אל אדרני בכל איבר, נאמר בhem, בעמדם תרפאנה בונפיים. וזה סוד החש"ל, חיות אש, עתים ממללות. ואמרו מארוי מתניתין, במתניתא פנא, כשהדברור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא, וכאין בעלי המשנה, במתחינתא למךני, כשהדברור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא, הוא חשות. וכשהאין הדברור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא - הוא ממללות. באוטו זמן שמתניתדים קול ודברור אחד, שהם יאהדוניה - חשות. אבל בזמנ שפניהם וכונפיהם פרודות, יהונ"ה מאדרני בפירוש - הוא נמצא בפירוש פני המציאות, כלם פתוחים, באربع פני המציאות, כלם פתוחים, לעמץ ממללות לשאל מזון משום שמזון לכל בו. אדרני נמצא בכנפי המציאות, כלם פתוחים לחיות.

שאנים בקהל, שהוא יהונ"ה, כלם שאנים מתחברים קול ודברור באמצע. בימין. אופנים מצפכנים בדיבור, שהוא אדרני, בשמאלו. בשערפים מתחברים קול ודברור באמצע.

וקול דא שמע ישראל, דביה (חזקאל א) ואשמע את קול בונפיים. וזה יהונ"ה דאייה קול, בד נפיק לקבלא שכינתה באלוותא בחשאי, דאייה דברו, דביה אדרני שפתמי תפוח, כל אברין פתיחון כלו גרפיהו, ברם"ח פיבין, דאיון בד' פרשין דקראי שמע, דביהון נחית כלא.

ובך נחית, כמה צפרים מצפכנים לגבייה, בכמה מני נזון, כלו על אברין דגופא, דאיון ענפי אילן. ובכל גרפין דכל אבר, דמן דיורא לצפורה, דאייה אדרני, בכל ענפה וענפה, אשטכח פתיחא לגבי דבעל. אדרני שפתמי תפוח, אייה פתחא לגבייה, באלוותא דעתמידה. לית אבר ממאנן ותמניא וארבעין אברים דשכינתה, דלאו אייה פתיחא לקבלא ליה. ובגין דא אהקריאת שיחת מלאכי השורת. אייה צפנוף עופות, דאיון נשמתין דשרין באבירים. אייה שיחת דקלים, דאיון ענפי אילן.

ובההוא זמנה, דנחת יהונ"ה לגבי אדרני בכל אבר, אמר בהו, (חזקאל א) בעמדם תרפאנה בונפיים. והאי רזא דחשמל. חיות אש, עתים חשות, ועתים ממללות. ואמרו מארוי מתניתין, במתניתא פנא, כשהדברור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא, וכאין הדברור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא, ממללות. בההוא זמנה דמתניתידין קול ודברור בחדא, דאיון יאהדוניה, חשות. אבל בזמנא דפניהם ובונפיים פרודות, יהונ"ה מן אדרני בפירוש, אייה אשטכח באربع אגפי חיון, כלו פתיחון, לקליה ממללות, למשאל מזונא, בגין (דניאל ד) דמזון לכלא בית. אדרני אשטכח בכנפי המציאות, כלו פתיחון לגבי חיון.

שאנין בקהל דאייה יהונ"ה, כלו בימין. אופנים מצפכנים בדיבור, דאייה אדרני בשמאלו. בשערפים מתחברים קול ודברור באמצעיתא. יאהדוניה.